

Bohoslužba 26. septembra 2021

Skutky alebo ovocie?

Piesne: č. 381,2 - *Ešte som na svete nebol, keď Ty si sa narodil... (pred krstom svätým)*

č. 258 - *Ach, akí len sú blažení tí, čo v Krista sú vštepení...*

Vzdych: *Počúvaj, Hospodin, môj hlas, keď volám, zmiluj sa nado mnou a vypočuj ma! Moje srdce ti pripomína tvoje slová: „Hľadajte moju tvár!“ Hľadám tvoju tvár, Hospodin. (Ž 27,7-8)*

Lekcia: Gal 5,16-26

¹⁶ Hovorím však: **Žite podľa Ducha** a nebudete spĺňať žiadosti tela. ¹⁷ Lebo telo si žiada proti Duchu a Duch proti telu. Navzájom si odporujú, aby ste nerobili, čo by ste chceli. ¹⁸ **Ale ak vás vedie Duch, nie ste pod Zákonom.** ¹⁹ A **skutky tela** sú zjavné: smilstvo, nečistota, chlipnosť, ²⁰ modloslužba, čary, nepriateľstvá, svár, žiarlivosť, hnevy, zvady, rozbroje, roztržky, ²¹ závisť, opilstvo, hýrenie a im podobné. O tomto vám vopred hovorím, ako som už skôr povedal, že tí, ktorí robia také veci, nebudú dedičmi Božieho kráľovstva. ²² **No ovocie Ducha** je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, ²³ miernosť, sebaovládanie. **Proti takýmto veciam nie je zákon.** ²⁴ Tí, čo patria Ježišovi Kristovi, ukrižovali svoje telo s vášňami a žiadosťami. ²⁵ Ak žijeme Duchom, podľa Ducha aj konajme! ²⁶ Nehľadajte márnú slávu, nedráždime sa navzájom a nezávidíme jeden druhému!

Modlime sa:

Nebeský Otče, vďaka Ti za možnosť hľadať Ťa v tomto spoločenstve v Tvojom chráme. Prinášame Ti svoju vďaku za všetko, čím si nás v uplynulom období požehnal, čo sme mohli prijať ako prejav Tvojej výnimočnej lásky k nám. Ďakujeme nielen za telesné dary, ale aj za duchovnú starostlivosť, ktorou nás ubezpečuješ o svojej láske a ochrane. Dobré je nám, že svojím slovom nás vedieš, varuješ, napomínaš i povzbudzuješ. Hlavne, že si nám blízko i teraz.

Prosíme, daj, aby sme v Tvojej blízkosti rozpoznali svoje potreby a nedostatky, aby sme sa vedeli k Tebe v pokore prikloniť a dať sa Tebou vychovávať. Chceli by sme žiť ako v Krista vštepení, v obecenstve s Ním mať Ho za zdroj sily a života. Vieme, že Ty si nám k tomu všetko pripravil, že záleží len na nás, aby tomu tak bolo. Tak sa chceme otvoriť pred Tvojou zvesťou i teraz, aby si mohol konať v našom živote podľa svojho plánu - Tebe na slávu a nám k požehnaniu. Prosíme, prehovor k nám a svojím Duchom nás veď k Tebe milému životu. **Amen**

Pieseň pred kázňou: č. 292 - *Otče náš, Ty sám milosť udeľ nám...*

Text: Jn 15,4-5 - Skutky alebo ovocie?

„Zostaňte vo mne a ja vo vás. Podobne ako ratolesť nemôže prinášať ovocie sama od seba, ak nezostane na viniči, tak ani vy, ak nezostanete vo mne. Ja som vinič a vy ratolesti. Kto zostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia, pretože bezo mňa nemôžete nič urobiť.“

Milí Bratia a milé Sestry!

Vo Svätom písme sa znovu a znovu stretávame s faktom, že dané sú na výber dve možnosti, **dve cesty**, z ktorých len jedna je dobrá a správna. A že človek je vlastne stále postavený pred rozhodovanie, ktorú z dvoch si vybrať. Avšak nie naslepo, veď základná charakteristika dvoch ciest či možností je vždy známa, aj je dané, ktorá z nich je tá dobrá. Avšak správne rozhodnutie ani tak nie je automatické. Pretože tu ide o veľa, ide o život, o spásu; a preto, že za tým je vážny **duchovný zápas** o to, kto si nás získa: My ten zápas tiež prežívame a to tým spôsobom, že koľkokrát zisťujeme: nekonáme to, čo by sme chceli a čo aj sami pokladáme za správne a dobré. Podobne, ako píše apoštol Pavel do Ríma: „*Viem totiž, že vo mne, teda v mojom tele, neprebýva dobro, pretože chcieť dobro dokážem, ale konať už nie. Nerobím totiž to dobré, čo chcem, ale konám zlé, čo nechcem.*“ (7,18-19)

Bratia a Sestry, je evidentné, že ten duchovný boj sa neodohráva niekde mimo nás s tým, že ide o nás, ale on **sa odohráva v nás** samotných, a vskutku to nie je zápas o to, či veriť alebo nie. To je **zápas už veriaceho**, teda Pánom znovuzrodeného človeka, ktorý sa musí stretávať s tým, že ten takzvaný **starý človek** sa nevzdáva a bojuje s tým **novým človekom**, ktorý sa v ňom má premeniť na podobu Krista. Tento zápas nám približuje aj dneš počuté slovo z Listu Galatským.

O čo tu ide? O to, že máme v sebe istú ľudskú snahu, túžbu, tú podľa tela – to je ten starý človek, tá naša prirodzenosť. Ale zároveň je v nás aj to duchovné, nárok Pána Ježiša na náš život v poslušnosti – a tieto dve prirodzenosti sa neznášajú, nedajú sa zosúladiť a nie je možné, aby nám paralelne velili a nás riadili. Aj tu sa ukazuje, že žiadna zlatá prostredná cesta neexistuje, nie je možné zaujať neutralitu a v nej vytrvať.

A keď tak v sebe zápasíme, tak zisťujeme, že **nedokážeme** s vlastnej snahy prísť na to správne rozhodnutie a v ňom zo/vytrvať; teda že nie je to v našej moci. A ak by sme zhora pomoc nedostali, tak ani neobstojíme. A to **zhora** – to je milosť Pána Ježiša Krista. V tom je naša nádej na víťazstvo, totiž že On zvíťazí v nás.

„*Žite podľa Ducha a nebudete spĺňať žiadosti tela*“. Žiť podľa Ducha – to je život odovzdaný pre nasledovanie Ježiša Krista, čiže chodiť s Ním a nasledovať Ho v praktickom živote, pod vedením Ducha svätého. **Vytrvať pri Pánovi Ježišovi** – to je zdroj sily v zápasoch, keď sa chcú dostať k slovu skutky, s ktorými nechceme mať nič spoločné. V duchovnom zápase **nikdy nestačia ľudské sily**, tam treba viacej – a On svoju moc prisľúbil tým, ktorí sa Mu odovzdajú.

Snáď sme si všimli, že ak ide o **skutky tela** a **ovocie Ducha**, tak vo všeobecnosti o tých skutkoch sa hovorí menej ako o ovocí. Pritom je dôležité poznať aj **svoje zraniteľné miesta**, kde a akým spôsobom v našom živote prichádza útok na toho nového človeka v Kristovi. Čím nás chce odradiť, ako nás chce zviesť žiadosť. Kde sa núkajú situácie, v ktorých zakopneme a sa previníme. Ale skutočne je ešte dôležitejšie vedieť, že **ovocie Ducha** nie je výsledok našej snahy, nášho chcenia či

sústredenia sa. **Ovocie nie je náš produkt.** To nie je ani *skutok* Ducha, ale *ovocie* Ducha. *Láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť, sebaovládanie.* Viditeľný dôkaz toho, že Duch svätý v nás prebýva a riadi náš život. Totiž to nie sú ľudské vlastnosti, na tie my nemáme, ale sú to črty Pána Ježiša – podobne, ako sa nám to ukazuje v tzv. Hymne lásky. (1K 13)

Jedným základným predpokladom prinášania ovocia je stav onoho stromu či vinného kmeňa. Okrem pôdy, do ktorej je sadený, je dôležitá predovšetkým životaschopnosť jeho koreňov, príjem potrebných živín – v prípade života kresťana to znamená: byť v Kristovi, chodiť s Ním a zotrvať v Jeho spoločnosti v dôvere a poslušnosti. To je predpoklad toho duchovného vzrastu, ktorý môže mať za následok ovocie. Ovocie totiž v žiadnom prípade **nezávisí na ľudskej snahe**, chcení, rozhodnutí a **nedá sa prinášať ani na žiadny príkaz** či objednávku. To jednoducho vyplýva z odovzdaného nasledovania a zotrvania pri Pánovi Ježišovi Kristovi. Je to následok života a zdravého vzťahu s Ním.

Ako sme počuli spomínať **skutky tela** – vidíme, že sa prejavujú vo všetkých **oblastiach života** od **telesnosti** (*smilstvo, nečistota, chlipnosť*) cez **zbožnosť** (*modloslužba, čary*) a **spoločnosť** (*nepriateľstvá, svár, žiarlivosť, hnevy, zvady, rozbroje, roztržky, závisť*) až po ďalšie **neresti** osobného života (*opilstvo, hýenie a im podobné...*)

Ovocie Ducha – takto v jednotnom čísle, ako napr. strapec hrozna, ktorý má veľa bobúl... Je to niečo komplexné, mnohoraké a prejavuje sa v najrôznejších formách správania veriaceho človeka a to v miere, na ktorú by sám od seba nemal. Je to ovocie Ducha a nie produkt človeka. Ale toto ovocie je akýmsi **poznávacím znakom detí Ježiša Krista**. Ovocie Ducha svojím účinkom zasahuje ďaleko a majú z neho požehnanie mnohí.

Ako prinášať ovocie Ducha? Ani to nie je celkom správna otázka, veď ovocie prináša Duch svätý vo veriacich. Rozhodujúce je však to, čo nám hovorí naše základné slovo z úst Ježišových: „*Zostaňte vo mne a ja vo vás. Podobne ako ratolesť nemôže prinášať ovocie sama od seba, ak nezostane na viniči, tak ani vy, ak nezostanete vo mne. Ja som vinič a vy ratolesti. Kto zostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia, pretože bezo mňa nemôžete nič urobiť*“.

Milí Bratia a milé Sestry, naším základným omylom je, keď sa všemožne snažíme, usilujeme, kontrolujeme, premáhame, aby v našom živote bola pre iných viditeľná *láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť, sebaovládanie.* Aby sme vyhovelí požiadavke, ktorá toto od nás očakáva. Avšak ovocie sa tak nerodí. **Ovocie je dané z milosti tým, ktorí zostávajú v Kristovi.** Ktorí žijú život ratolesti zostávajúcej na viniči, na zdroji života. Ovocie je dané z milosti tým, ktorí vedia, že bez Neho nemôžu nič urobiť. Číže našou základnou snahou má byť sústrediť svoj život na Pána Ježiša Krista, na obecnosť s Ním, byť vedení Jeho slovom. Zostávať v ňom znamená aj viesť modlitebný život, hľadať a prijímať Jeho vôľu v dôvere a poslušnosti. Jednoducho je to život pravých učeníkov Pána Ježiša Krista.

V tejto spojitosti s Ním sa môže Jeho prítomnosť v živote Jeho učeníkov prejaviť a overiť práve ovocím Ducha svätého. Lebo toto ovocie – a to je tiež dôležité – nehovorí o kvalite dotyčného kresťana, nie je nikdy na jeho chválu či slávu, ale toto ovocie je svedectvom prítomnosti a moci Pána Ježiša, ktorý má moc obnoviť každý život, ktorý je zverený do Jeho rúk.

Dnes nás teda volá, aby sme v Ňom zotrvali, volá nás k pravému nasledovaniu, kde bude On rásť a my sa umenšovať. Tam, kde môže byť veľký a mocný Pán, On dá aj milosť ovocia. Našou úlohou je zostať v Kristovi, lebo bez Neho nič nezmôžeme. Ak v Ňom zostaneme, ak bude na prvom mieste v našom živote, tak On premôže – lebo jedine On vie premôcť – naše *ja*, toho starého človeka. A premôže aj skutky tela ovocím Ducha. Kiež by tomu tak bolo; nech v tomto zmysle v nás koná Pán Ježiš svojou milosťou. *Amen*

Modlime sa:

Pane Ježišu Kriste, Tvoje slovo nás zahanbilo aj zarmútilo, lebo vidíme svoje mylné zmýšľanie. Odpusť nám omyl, že máme stále nutkanie zodpovedať očakávaniam svojho okolia. Máme aj potrebu prezentovať sa ako perfektní kresťania. Preto silou-mocou sa snažíme o viditeľné ovocie svojho života a pri tom stavíme na svoje skutky, vyprodukovať niečo presvedčivé, že je to s nami v poriadku. Ty však chceš jedine to, aby sme sa Teba držali a mohol si mať voľnú ruku v našich životoch. Aby si v nás mohol konať a tak bolo vidieť, kto je naším živým a mocným Pánom.

My z vlastných síl nedokážeme pri Tebe vytrvať; prosíme, daj nám silu, aby sme zostali v Tebe a Ty v nás. Aby si mohol konať v našom živote a aj skrze nás. Pomôž nám žiť a chodiť podľa Ducha a s Tebou obstať v tom duchovnom zápase, ktorý by sme sami nezvládli.

Modlíme sa za ľudí v našom okolí, odpusť, ak sme ich pohoršovali, od Teba odpudzovali a odstrašili svojím nevhodným správaním. Odpusť nám škody, ktoré sme takto napáchali. Prosíme za tých, ktorí sú zúfalí, bezmocní, sklamaní zo života; za tých, ktorí prežívajú ťažké skúšky a utrpenia; prinášame pred Teba nemocných, v zariadeniach i doma, ich blízkych, aj seniorov žijúcich v rôznych domovoch často osamotených a zabudnutých. Buď pri nich a daj im prežívať svoju prítomnosť, daj im svoj pokoj a útechu. Do Tvojej lásky odovzdávame svojich blízkych ako aj náš zbor. Neodopri nám svoju ochranu, zostaň s nami a my s Tebou. *Amen*.

Otče náš...

Požehnanie...

Záverečná pieseň: č. 538 - Vydaj sa úprimne Pánovi...